

Mēģinājums iekļūt komandā

Džareds zināja, ka Jēzus Kristus ir viņa pusē.

Noele Lamberte Barusa

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi norisinājās Francijā.

Džareds driblēja bumbu pāri laukumam. Apkārt skraidīja spēlētāji, viņu kurpes saskarē ar grīdu čīkstēja.

„Gatavs uzvert!” Gabriēls sauca.

Džareds piespēlēja bumbu Gabrielam un turpināja skriet. Gabriēls piespēlēja bumbu atpakaļ. Džareds meta bumbu grozā.

ŽVĪKS!

Tā ielidoja grozā!

„Labi pastrādāts, Džared,” pēc spēles teica viņa treneris. „Vai zini, pēc divām nedēļām notiks izmēģinājuma spēles iekļūšanai reģionālajā komandā.”

Džareds plati pasmaidīja. Tikai daži spēlētāji bija uzaicināti uz izmēģinājuma spēlēm iekļūšanai minētajā komandā.

„Izmēģinājuma spēles notiks svētdien,” treneris teica. „Kā tu domā, vai tu varēsi ierasties?”

Džareda sajūsma pagaisa tikpat spēji, cik bija radusies.

„Svētdien?” Džareds pārvaicāja.

„Jā. Vai tas rada problēmas?”

Džareds aizdomājās. Tā bija viņa iespēja spēlēt tik tiešām labā komandā! Taču svētdienās viņš parasti apmeklēja baznīcu un pievērsās Glābējam.

„Svētdienas man ir īpašas dienas,” Džareds paskaidroja.

„Taču es aprunāšanos par to ar saviem vecākiem.”

Tovakar Džareds apsēdās uz savas gultas līdzās vecākiem. Nodevies pārdomām, viņš pameta gaisā savu basketbola bumbu.

„Es patiešām gribu pamēģināt iekļūt komandā,” viņš teica mammai un tētim. „Bet es nevēlos to darīt svētdienā. Es zinu, ka Dievs ir svarīgāks par basketbolu.”

„Ko mēs varam darīt, lai tev palīdzētu?” mamma apvaicājās.

Džareds pagrozīja bumbu. „Vai mēs varētu kopīgi palūgt?”

Viņš nolika basketbola bumbu malā un kopā ar mammu un tēti nometās uz ceļiem. „Mīļais Debesu Tēvs,” viņš lūdza, „es patiešām, *patiešām* vēlos pamēģināt iekļūt šajā basketbola

komandā. Taču izmēģinājuma spēles notiks svētdienā! Es zinu, ka svētdiena ir tā diena, ko es veltu Tev. Ko man iesākt?”

Pēc lūgšanas Džaredu pārņēma mierinošas izjūtas.

„Kā tu jūties?” mamma vaicāja.

„Ja izmēģinājuma spēles notiks svētdienā, es tajās nepiedalīšos,” Džareds teica. „Taču es jūtu, ka viss nokārtosies.”

Pēc divām dienām Džareda mamma saņēma e-pasta vēstuli. Tajā bija teikts, ka izmēģinājuma spēles tomēr notiks sestdienā!

Džareds varēja piedalīties izmēģinājuma spēlēs un turēt sabata dienu svētu! Viņš zināja, ka Debesu Tēvs ir uzklauzījies viņa lūgšanu.

Pāris turpmāko nedēļu gaitā Džareds trenējās basketbolā, cik bieži vien iespējams. Kad pienāca lielā diena, Džareds darīja labāko, ko spēja. Izspēju starplaikos viņš skrēja, cik ātri vien jaudāja, realizēja lielāko daļu metienu un uzmundrināja komandas biedrus.

„Turpmāk minētie spēlētāji turpinās izmēģinājuma spēles iekļūšanai komandā,” treneris teica pēc pirmās kārtas. „Lūdzu, klausieties, vai tiek nosaukts jūsu vārds.”

Džareda sirds sitās ļoti strauji. Treneris nosauca kāda spēlētāja vārdu. Tad vēl vienu. Un vēl vienu. Džareds jūta, ka viņa cerības uz iekļūšanu komandā sāka pagaist.

Drīz vien treneris bija pabeidzis sarakstu. Viņš nebija nosaucis Džareda vārdu. Džareds nebija ticis nākamajā izmēģinājuma spēļu kārtā.

Džareds apsēdās uz soliņa pie sporta zāles un raudzījās uz savām korpēm. Viņš bija tik cītīgi strādājis. Taču šķita, ka visi viņa pūliņi ir bijuši velti.

Kad pēc viņa ieradās mamma, Džareds papurināja galvu. „Es neiekluvu komandā.”

Mamma viņu cieši apskāva. „Man žēl, ka viss neizdevās tā, kā mēs būtu gribējuši,” viņa teica.

Džareds dziļi ievilka elpu. Tad viņam prātā ienāca kāda mierinoša doma.

„Ne viss vienmēr izdosies tā, kā es gribēju,” viņš teica. „Taču Jēzus Kristus visā pilnībā zina, kā es jūtos. Viņš ir manā pusē.”

Mamma pasmaidīja. „Tev taisnība! Viņš tik tiešām zina, kā tu jūties.”

Arī Džareds pasmaidīja. Viņš vēl arvien bija noskumis, taču jutās labāk, zinot, ka Glābējs saprot viņa izjūtas. Džareds zināja, ka Jēzus vienmēr viņu mīlēs un atbalstīs. ●

